Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin.Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990,

eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta

90/426/ETY

(EYVL L 224, 18.8.1990, s. 42)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston direktiivi 90/425/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990	L 224	29	18.8.1990
►**M2**	Neuvoston direktiivi 91/496/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991	L 268	56	24.9.1991
►**M3**	Komission 92/130/ETY päätös, tehty 13 päivänä helmikuuta 1992	L 47	26	22.2.1992
►**M4**	Neuvoston direktiivi 92/36/ETY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1992	L 157	28	10.6.1992
►**M5**	Komission 2001/298/EY päätös, tehty 30 päivänä maaliskuuta 2001	L 102	63	12.4.2001
►**M6**	Komission 2002/160/EY päätös, tehty 21 päivänä helmikuuta 2002	L 53	37	23.2.2002
►**M7**	Neuvoston asetus (EY) N:o 806/2003, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2003	L 122	1	16.5.2003
►**M8**	Neuvoston direktiivi 2004/68/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2004	L 226	128	25.6.2004
►**M9**	Neuvoston direktiivi 2006/104/EY, annettu 20 päivänä marraskuuta 2006	L 363	352	20.12.2006

Muutettu:

►**A1**	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995
►**A2**	Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu	L 236	33	23.9.2003

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990,

eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta

90/426/ETY

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo, että

hevoseläimet elävinä eläiminä sisältyvät perustamissopimuksen liitteessä II olevaan tuoteluetteloon,

hevoseläinten tuotannon järkiperäisen kehityksen varmistamiseksi ja siten tämän alan tuottavuuden lisäämiseksi on määrättävä yhteisön tasolla hevosten liikkuvuudesta jäsenvaltioiden välillä,

hevoseläinten, erityisesti hevosten kasvatus kuuluu yleisesti maatalouden alan toimintaan; se on tulonlähde osalle maatalousväestöstä,

on tarpeen poistaa jäsenvaltioiden terveysvaatimusten eroavuudet yhteisön sisäisen hevoseläinten kaupan edistämiseksi,

yhteisön sisäisen kaupan yhdenmukaisen kehityksen edistämiseksi olisi säädettävä yhteisön järjestelmästä, jolla ohjataan tuontia kolmansista maista,

sellaisten rekisteröityjen hevoseläinten, joiden mukana on tunnistusasiakirja, siirtämisen edellytyksiä kansallisella alueella olisi myös säädettävä,

jotta hevoseläimillä voidaan käydä kauppaa, niiden on täytettävä tietyt terveysvaatimukset tarttuvien tautien leviämisen välttämiseksi; vaikuttaa erityisen sopivalta säätää rajoittavien toimenpiteiden mahdollisesta alueellistamisesta,

samasta syystä on tarpeen säätää kuljetuksen edellytyksistä,

näiden vaatimusten täyttämisen varmistamiseksi on säädettävä virkaeläinlääkärin antamasta terveystodistuksesta, joka seuraa hevoseläinten mukana niiden määräpaikkaan saakka,

määrävaltiona olevan jäsenvaltion suorittamien tarkastusten järjestämisestä ja seurannasta sekä täytäntöön pantavista suojatoimenpiteistä olisi säädettävä eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä elävien eläinten kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten annettavissa määräyksissä,

on tarpeen säätää komission mahdollisuudesta suorittaa tarkastuksia; nämä tarkastukset suoritetaan yhteistyössä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa,

---

([1]) EYVL N:o C 327, 30.12.1989, s. 61
([2]) EYVL N:o C 149, 18.6.1990
([3]) EYVL N:o C 62, 12.3.1990, s. 46

▼B

yhteisön tuontiin kolmansista maista sovellettavien säännösten määrittely edellyttää, että laaditaan luettelo kolmansista maista tai kolmansien maiden osista, joista hevoseläimiä voidaan tuoda,

näiden maiden valinnan on perustuttava yleisluontoisiin perusteisiin, kuten kotieläinten tautitilanteeseen, eläinlääkintähallinnon organisaatioon ja valtuuksiin sekä voimassa oleviin terveysmääräyksiin,

hevoseläinten tuontia ei myöskään olisi sallittava sellaisista maista, joissa esiintyy uhkana yhteisön kotieläimille olevia tarttuvia eläintauteja tai tartuntatauteja, tai jotka ovat olleet tällaisesta tartunnasta vapaita liian lyhyen ajan; nämä samat seikat koskevat myös tuontia sellaisista kolmansista maista, joissa suoritetaan rokotuksia tällaisia tauteja vastaan,

yleisiä vaatimuksia, joita sovelletaan tuontiin kolmansista maista, on täydennettävä kunkin maan tautitilanteen perusteella laadituilla erityisillä vaatimuksilla; perusteiden tekninen luonne ja vaihtelevuus, joista nämä erityiset edellytykset riippuvat, edellyttävät, että niiden määrittelemisessä sovelletaan yhteisön joustavaa ja nopeaa menettelyä, jossa komissio ja jäsenvaltiot toimivat tiiviissä yhteistyössä,

yhteisen vakiomallisen todistuksen esittäminen hevoseläimiä tuotaessa on tehokas keino varmistaa yhteisön määräysten soveltaminen; tällaiset määräykset saattavat sisältää erityissäännöksiä, jotka saattavat vaihdella kyseessä olevan kolmannen maan mukaan, ja tämä on otettava huomioon laadittaessa vakiomalleja todistuksia varten,

yhteisön eläinlääkintäasiantuntijoiden olisi vastattava tämän direktiivin vaatimusten noudattamisen varmistamisesta erityisesti kolmansissa maissa,

maahantuonnin yhteydessä suoritettavien tarkastusten on katettava hevoseläinten alkuperä ja terveydentila,

maahantuonnin yhteydessä suoritettaviin tarkastuksiin sovellettavat yleiset määräykset on tehtävä yleisesti,

kaikilla jäsenvaltioilla on oltava oikeus kieltää tuonti kolmannesta maasta välittömästi, kun tällainen tuonti saattaisi olla vaarallista eläinten terveydelle; tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden suhtautumisen yhteensovittaminen kyseiseen kolmanteen maahan nähden on varmistettava viipymättä, tämän estämättä mahdollisia muutoksia niiden maiden luettelossa, joilla on oikeus harjoittaa vientiä yhteisöön,

tämän direktiivin säännökset olisi tarkastettava sisämarkkinoiden toteuttamisen yhteydessä, ja

on säädettävä komission ja jäsenvaltioiden välisen tiiviin ja tehokkaan yhteistyön aikaansaamisesta pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Tässä direktiivissä määritellään eläinten terveyttä koskevat vaatimukset elävien hevoseläinten liikkuvuuden jäsenvaltioiden välillä ja hevoseläinten kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

▼B

a) ”tilalla” maatalouslaitosta tai valmennustallia, tallia tai yleisesti ottaen tiloja, joissa tavallisesti pidetään tai kasvatetaan hevoseläimiä mitä tahansa käyttöä varten,

b) ”hevoseläimillä” villejä tai kesytettyjä hevosen- (seeprat mukaan lukien) tai aasinsukuisiin eläimiin kuuluvia eläimiä tai näiden lajien risteytysten jälkeläisiä,

c) ”rekisteröidyillä hevoseläimillä” direktiivissä 90/427/ETY ([1]) määritellyllä tavalla rekisteröityjä hevoseläimiä, jotka tunnistetaan hevoskasvatusviranomaisen tai muun eläimen alkuperämaan toimivaltaisen viranomaisen, joka hoitaa ky-seisen eläinrodun kantakirjaa tai rekisteriä, taikka kansainvälisen kilpailu- tai urheiluhevosia hallinnoivan yhdistyksen tai organisaation antaman tunnistusasiakirjan avulla,

d) ”teurastettaviksi tarkoitetuilla hevoseläimillä” hevoseläimiä, jotka on tarkoitettu kuljetettaviksi joko suoraan tai markkinapaikan tai hyväksytyn keräilykeskuksen kautta teurastamoon teurastettaviksi,

e) ”jalostukseen ja tuotantoon tarkoitetuilla hevoseläimillä” muita kuin c ja d alakohdassa tarkoitettuja hevoseläimiä,

f) ”afrikkalaisesta hevosrutosta vapaalla jäsenvaltiolla tai kolmannella maalla” jäsenvaltiota tai kolmatta maata, jossa ei ole ollut kliinisiä, serologisia (rokottamattomissa hevoseläimissä) tai epidemiologisia afrikkalaisen hevosruton merkkejä kyseessä olevalla alueella kahden edeltävän vuoden aikana ja joissa ei ole suoritettu rokotuksia tätä tautia vastaan 12 edellisen kuukauden aikana,

g) ”ilmoituspakon alaisilla taudeilla” liitteessä A lueteltuja tauteja,

h) ”virkaeläinlääkärillä” jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltaisen keskusviranomaisen nimeämää eläinlääkäriä,

i) ”tilapäisellä pääsyllä” kolmannesta maasta peräisin olevan ja yhteisön alueelle enintään 90 päivän ajaksi päästetyn rekisteröidyn eläimen asemaa, josta komissio määrää 24 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti alkuperämaan tautitilanteesta riippuen.

II LUKU

Hevoseläinten siirtämistä koskevat säännöt

3 artikla

Jäsenvaltiot saavat sallia rekisteröityjen hevosten liikkuvuuden alueellaan tai hevoseläinten lähettämisen toiseen jäsenvaltioon vain, jos ne täyttävät 4 ja 5 artiklassa säädetyt edellytykset.

Määrävaltiona olevan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin myöntää yleisen tai rajoitetun poikkeuksen jos kyseessä on sellaisten hevosten siirtäminen:

— joilla ratsastetaan tai joita kuljetetaan urheilu- tai virkistystarkoituksissa yhteisön sisäisten rajojen läheisyydessä sijaitsevia teitä pitkin,

— jotka osallistuvat kulttuuritapahtumiin tai vastaaviin tapahtumiin tai valtuutettujen paikallisten laitosten järjestämiin tapahtumiin yhteisön sisäisten rajojen lähellä,

— jotka on tarkoitettu väliaikaisesti ainoastaan laiduntamaan tai tekemään työtä yhteisön sisäisten rajojen läheisyydessä.

Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät tällaista oikeutta, on ilmoitettava myönnettyjen poikkeuksien sisällöstä komissiolle.

([1]) EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 55

▼B

4 artikla

1 Hevoseläimissä ei saa tarkastettaessa näkyä taudin kliinisiä merkkejä. Tarkastus on suoritettava 48 tunnin kuluessa ennen niiden laivausta tai lastausta. Kun kyseessä ovat rekisteröidyt hevoseläimet, tämä tarkastus vaaditaan kuitenkin, vain yhteisön sisäistä kauppaa varten, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan soveltamista.

2 Virkaeläinlääkärin on tarkastuksen yhteydessä varmistuttava siitä, ettei ole syytä - erityisesti omistajan tai kasvattajan ilmoitusten perusteella - olettaa hevoseläinten olleen yhteydessä tarttuvasta taudista tai tartuntataudista kärsiviin hevoseläimiin 15 tutkimusta välittömästi edeltävän päivän aikana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan soveltamista pakollisesti ilmoitettaviin tauteihin.

3 Hevoseläimet eivät saa olla jäsenvaltion tarttuvan taudin hävittämisohjelmassa teurastettaviksi tarkoitettuja.

4 Hevoseläimet on voitava tunnistaa seuraavasti:

i) rekisteröityjen hevosten ollessa kyseessä, direktiivissä 90/427/ETY ([1]) säädetyn tunnistusasiakirjan avulla, jossa on todistettava erityisesti, että 5 artiklan 5 ja 6 kohtaa on noudatettu. Virkaeläinlääkärin on keskeytettävä tämän asiakirjan voimassaolo 5 kohdassa tai 5 artiklassa säädettyjen kieltojen ajaksi. Asiakirja olisi palautettava rekisteröidyn hevosen teurastuksen jälkeen sen myöntäneelle viranomaiselle. Komissio antaa säännökset tämän kohdan täytäntöönpanosta 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen,

ii) jalostukseen ja tuotantoon tarkoitettujen hevosten tunnistus tapahtuu komission 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistamalla menetelmällä.

Ennen tämän menetelmän käyttöönottoa sovelletaan edelleen virallisesti hyväksyttyjä kansallisia tunnistusmenetelmiä edellyttäen, että niistä ilmoitetaan komissiolle ja muille jäsenvaltioille kolmen kuukauden kuluessa tämän direktiivin antamisajankohdasta.

5 Jäljempänä 5 artiklassa säädettyjen vaatimusten lisäksi hevoseläimet eivät saa olla peräisin tilalta, joka on ollut jonkin seuraavan kieltomääräyksen alainen:

a) jos kaikkia taudille alttiiseen lajiin kuuluvia tilalla olevia eläimiä ei ole teurastettu tai tapettu, alkuperätilaa koskevan kiellon on oltava kestoltaan vähintään:

— kuusi kuukautta, kun kyseessä ovat hevoseläimet, joiden epäillään saaneen astumataudin, alkaen viimeisestä todellisesta tai mahdollisesta kosketusajankohdasta sairaaseen eläimeen. Kun kyseessä on ori, kielto on kuitenkin voimassa, kunnes eläin kuohitaan,

— kuusi kuukautta, kun kyseessä on räkätauti tai hevosen tarttuva aivo-selkäydintulehdus, alkaen siitä päivästä, kun kyseisestä taudista kärsivät hevoseläimet on poistettu,

— siihen saakka, jolloin tartunnan saaneiden eläinten teurastuksen jälkeen jäljellä olevien eläinten reaktio kahteen kolmen kuukauden välein suoritettuun Cogginsin kokeeseen on negatiivinen, kun kyseessä on näivetystauti,

— kuusi kuukautta, kun kyseessä on vesicular stomatitis -tartunta

— yksi kuukausi viimeisestä todetusta tapauksesta, kun kyseessä on raivotauti,

— 15 päivää viimeisestä todetusta tapauksesta, kun kyseessä on pernarutto,

([1]) EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 55

▼B

b) jos kaikki taudille alttiiseen lajiin kuuluvat tilalla olevat eläimet on teurastettu ja tilat desinfioitu, kiellon on oltava kestoltaan 30 päivää eläinten hävittämispäivästä ja tilojen desinfiointipäivästä alkaen, lukuun ottamatta pernaruttoa, jolloin kiellon kesto on 15 päivää.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat poiketa näistä kieltotoimenpiteistä hippodromien ja kilparatojen osalta, ja niiden on ilmoitettava myönnettyjen poikkeusten laadusta komissiolle.

6 Kun jäsenvaltio laatii tai on laatinut vapaaehtoisen tai pakollisen torjuntaohjelman jotakin sellaista tautia varten, jolle hevoseläimet ovat alttiita, se voi saattaa ohjelman komission hyväksyttäväksi kuuden kuukauden kuluessa tämän direktiivin tiedoksiannosta esittäen siinä erityisesti:

— tautitilanteen alueellaan,

— ohjelman perusteet ottaen huomioon taudin merkityksen ja ohjelman kulut suhteessa siitä saatavaan hyötyyn,

— maantieteellisen alueen, jossa ohjelma pannaan täytäntöön,

— laitoksiin sovellettavat luokitukset, vaatimukset, jotka kunkin lajin on saavutettava ja käytettävät koemenettelyt,

— ohjelman valvontamenettelyt,

— toimenpiteet, jotka toteutetaan, jos tila jostakin syystä menettää asemansa,

— toimenpiteet, jotka toteutetaan, jos ohjelman määräysten mukaisesti suoritettujen kokeiden tulokset ovat positiivisia,

— kyseisen jäsenvaltion alueella käytävän kaupan ja yhteisön sisäisen kaupan välisen suhteen syrjimättömän luonteen.

Komissio tutkii jäsenvaltioiden esittämät ohjelmat. Se hyväksyy tarvittaessa ohjelmat 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Muut yleiset tai erityiset lisätakeet, joita saatetaan tarvita yhteisön sisäisessä kaupassa, voidaan määritellä samaa menettelyä noudattaen. Tällaiset takeet eivät saa ylittää jäsenvaltion omalla alueellaan vaatimia takuita.

Jäsenvaltioiden esittämiä ohjelmia voidaan muuttaa tai täydentää 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Jo hyväksyttyjä ohjelmia tai toisen alakohdan mukaisesti määriteltyjä takeita voidaan muuttaa tai täydentää samaa menettelyä noudattaen.

▼M4

5 artikla

1 Jäsenvaltiot, jotka eivät ole vapaat afrikkalaisesta hevosrutosta 2 artiklan f kohdassa tarkoitetulla tavalla, saavat lähettää hevoseläimiä alueensa siitä osasta, jota pidetään tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna tartunta-alueena, ainoastaan tämän artiklan 3 kohdassa säädetyillä edellytyksillä.

2 a) Jäsenvaltion alueen osaa pidetään afrikkalaisen hevosruton tartunta-alueena, jos:

— kliiniset, serologiset (rokottamattomissa eläimissä) ja/tai epidemiologiset tulokset ovat osoittaneet, että afrikkalaista hevosruttoa on esiintynyt kahden edellisen vuoden aikana,

tai

— rokotuksia afrikkalaista hevosruttoa vastaan on suoritettu 12 edellisen kuukauden aikana.

b) Sen alueen osan, jota pidetään afrikkalaisen hevosruton tartunta-alueena, on käsitettävä vähintään:

— tartuntakeskuksen ympärillä oleva suojavyöhyke, joka on säteeltään vähintään 100 kilometriä,

▼M4

— valvontavyöhyke, joka ulottuu vähintään 50 kilometriä suojavyöhykkeen ulkopuolelle ja jolla ei ole suoritettu rokotuksia 12 edellisen tävän kuukauden aikana.

c) Edellä a ja b alakohdassa tarkoitettuihin alueisiin ja vyöhykkeisiin liittyviä torjuntatoimenpiteitä koskevat valvontasäännöt ja niihin liittyvät poikkeukset määritellään direktiivissä 92/35/ETY ([1]).

d) Kaikki suojavyöhykkeellä olevat rokotetut hevoseläimet on rekisteröitävä ja yksilöitävä direktiivin 92/35/ETY 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Tunnistusasiakirjassa ja/tai terveystodistuksessa on viitattava selvästi tällaiseen rokotukseen.

3 Jäsenvaltio saa lähettää 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetulta alueelta vain seuraavat vaatimukset täyttäviä hevoseläimiä:

a) ne on lähetettävä tartuntaa levittävien hyönteisten vaikutus huomioon ottaen vain tiettyinä aikoina vuodesta, jotka vahvistetaan 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen,

b) niissä ei saa näkyä mitään afrikkalaisen hevosruton kliinisiä oireita 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tutkimuksen suorittamispäivänä,

c) — jos niitä ei ole rokotettu afrikkalaista hevosruttoa vastaan, niille on tehty kahdesti liitteessä D kuvattu komplementin sitoutumistesti afrikkalaisen hevosruton varalta ja ne ovat reagoineet negatiivisesti; kokeiden välin on oltava 21-30 päivää ja jälkimmäinen koe on tehty viimeistään 10 päivää ennen lähettämistä,

— jos ne on rokotettu, rokotusta ei ole saanut suorittaa kahden edellisen kuukauden aikana ja niille on

tehty liitteessä D kuvattu sitoutumistesti edellä mainituin välein ja vasta-aineen määrän kasvua ei ole todettu. Komissio voi eläinlääkintäalan tiedekomitean annettua lausuntonsa hyväksyä muitakin valvontamenetelmiä 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen,

d) niitä on täytynyt pitää karanteeniasemalla vähintään 40 päivän ajan ennen lähettämistä,

e) niitä on suojeltu tartuntaa levittäviltä hyönteisiltä karanteenijakson aikana ja karanteeniasemalta lähetyspaikalle kuljettamisen aikana.

▼B

6 artikla

Jäsenvaltiot, jotka panevat täytäntöön 4 artiklan 5 kohdassa säädettyjä takeita vastaavat takeet antavan vaihtoehtoisen valvontajärjestelmän hevoseläinten ja rekisteröityjen hevoseläinten siirtämisestä niiden alueella erityisesti tunnistus-asiakirjan avulla, voivat vastavuoroisesti myöntää toisilleen poikkeuksia 4 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen ja 8 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan säännöksistä.

Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle.

7 artikla

1 Hevoseläimet on kuljetettava mahdollisimman pian alkuperätilalta joko suoraan tai direktiivin 64/432/ETY 3 artiklan 6 kohdassa määritellyn hyväksytyn markkinapaikan tai keräilykeskuksen kautta määräpaikkaan ajoneuvoissa tai konteissa, jotka on puhdistettu säännöllisesti ja desinfioitu desinfiointiaineella lähettävän jäsenvaltion vahvistamin säännöllisin määräajoin. Ajoneuvojen on oltava siten suunniteltuja, ettei he-

([1]) EYVL N:o L 157, 10.6.1992, s. 19

▼B

voseläinten lantaa, kuivikkeita tai rehua pääse leviämään ajoneuvosta kuljetuksen aikana. Kuljetus on suoritettava siten, että hevoseläinten terveyttä ja hyvinvointia voidaan suojella tehokkaasti.

2 Määrävaltiona oleva jäsenvaltio voi myöntää yleisen tai rajoitetun poikkeuksen joistakin 4 artiklan 5 kohdan vaatimuksista sellaisen eläimen osalta, jonka mukana on erityinen merkintä, joka osoittaa sen olevan tarkoitettu teurastettavaksi edellyttäen, että terveystodistuksessa mainitaan tämä poikkeus.

Jos tällainen poikkeus myönnetään, on teurastettaviksi tarkoitetut hevoseläimet kuljetettava suoraan määrättyyn teurastamoon ja teurastettava viiden päivän kuluessa niiden teurastamoon tuomisesta.

3 Virkaeläinlääkärin on merkittävä rekisteriin teurastetun eläimen tunnistusnumero tai tunnistusasiakirjan numero ja toimitettava lähetyspaikan toimivaltaiselle viranomaiselle tämän pyynnöstä todistus siitä, että eläin on teurastettu.

8 artikla

1 Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että:

— tiloilta pois vietävien rekisteröityjen hevoseläinten mukana on 4 artiklan 4 kohdassa säädetty tunnistusasiakirja sekä - jos ne on tarkoitettu yhteisön sisäiseen kauppaan - liitteessä B määrätty todistus,

— jalostusta, tuotantoa tai teurastusta varten tarkoitettujen hevoseläinten mukana on oltava niiden kuljetuksen aikana tämän direktiivin liitteen C mukainen terveystodistus.

Todistus tai, tunnistusasiakirjan ollessa kyseessä, lomake jossa on yksityiskohtaiset tiedot terveydestä, on, tämän kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan soveltamista, laadittava hevosten lastausta edeltävien 48 tunnin aikana tai muussa tapauksessa viimeistään viimeisenä sitä edeltävänä työpäivänä ainakin yhdellä lähettävän ja määräpaikkana olevan jäsenvaltion virallisista kielistä. Tämän todistuksen voimassaoloaika on 10 päivää. Todistus on laadittava yhdelle liuskalle.

2 Muiden kuin rekisteröityjen hevoseläinten tuonnissa voidaan käyttää yhtä terveystodistusta lähetystä kohti, 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetun yksittäisen todistuksen sijasta.

▼M1

9 artikla

Eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista ([1]) yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/425/ETY säädettyjä sääntöjä sovelletaan erityisesti alkuperäpaikassa suoritettaviin tarkastuksiin, määräpaikkana olevassa jäsenvaltiossa suoritettavien tarkastusten järjestämiseen ja seurantaan sekä täytäntöön pantaviin suojatoimenpiteisiin.

▼B

10 artikla

Komission eläinlääkintäasiantuntijat voivat tarpeen mukaan tämän direktiivin yhtenäisen soveltamisen varmistamiseksi ja yhteistyössä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa suorittaa tarkastuksia kyseessä olevassa paikassa. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille tällaisten tarkastusten tuloksista.

Jäsenvaltioiden, joiden alueella tutkimus suoritetaan, on annettava asiantuntijoille kaikkea heidän tehtävänsä suorittamisessa tarvittavaa apua.

([1]) EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 29

▼B

Yleiset säännökset tämän artiklan täytäntöönpanosta annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

III LUKU

Kolmansista maista tapahtuvaa tuontia koskevat määräykset

11 artikla

1 Yhteisöön tuotujen hevoseläinten on täytettävä 12-16 artiklassa säädetyt edellytykset.

2 Siihen asti kunnes 12-16 artiklan täytäntöön panemiseksi annetut päätökset tulevat voimaan, jäsenvaltioiden on sovellettava hevoseläinten tuontiin kolmansista maista ainakin II luvun soveltamista vastaavia vaatimuksia.

▼M8

12 artikla

1. Hevoseläimiä saa tuoda yhteisöön ainoastaan niistä kolmansista maista, jotka on mainittu 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti laadittavassa tai muutettavassa luettelossa tai laadittavissa tai muutettavissa luetteloissa.

Kun otetaan huomioon terveystilanne ja kolmannen maan hevoseläinten osalta toimittamat takeet, 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti voidaan päättää, että tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu lupa koskee kolmannen maan koko aluetta tai ainoastaan osaa sen alueesta.

Tätä varten on asiaan liittyvien kansainvälisten standardien pohjalta otettava huomioon se, miten kolmas maa soveltaa ja panee täytäntöön kyseisiä standardeja, erityisesti alueellistamisen periaatetta, omalla alueellaan ja muista kolmansista maista ja yhteisöstä tapahtuvaa tuontia koskeviin kyseisen maan terveysvaatimuksiin nähden.

2. Laadittaessa tai muutettaessa 1 kohdassa tarkoitettuja luetteloita on erityisesti otettava huomioon seuraavat seikat:

a) hevoseläinten, muiden kotieläiminä pidettävien eläinten ja luonnonvaraisten eläinten terveystilanne kolmannessa maassa erityisesti eksoottisten eläintautien osalta ja kaikki sellaiset yleiseen terveys- ja ympäristötilanteeseen kolmannessa maassa liittyvät näkökohdat, jotka saattavat aiheuttaa riskin yhteisön terveys- ja ympäristötilanteelle;

b) eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskeva kolmannen maan lainsäädäntö;

c) toimivaltaisen eläinlääkintäviranomaisen ja sen tarkastusyksiköiden organisaatio, näiden yksiköiden valtuudet, niihin kohdistuva valvonta sekä niiden käytettävissä olevat mahdollisuudet soveltaa kansallista lainsäädäntöä tehokkaasti, henkilöstö ja laboratoriovalmiudet mukaan luettuina;

d) takeet, jotka kolmannen maan toimivaltainen eläinlääkintäviranomainen voi antaa kyseessä olevien, eläinten terveyttä koskevien yhteisön edellytysten noudattamisen tai vastaavuuden osalta;

e) kolmannen maan mahdollinen jäsenyys Maailman eläintautijärjestössä (OIE) sekä kolmannen maan toimittamien, hevoseläinten tartuntatautien ja erityisesti OIE:n luetteloimien ja tämän direktiivin liitteeseen A kuuluvien tautien esiintymistä sen alueella koskevien tietojen säännöllisyys ja nopeus;

f) kolmannen maan antamat takeet siitä, että se ilmoittaa suoraan komissiolle ja jäsenvaltioille:

▼M8

i) 24 tunnin kuluessa liitteessä A lueteltujen hevoseläinten tartuntatautien esiintymisen vahvistumisesta ja kaikista kyseisten tautien rokotuspolitiikkaan tehdyistä muutoksista;

ii) sopivan määräajan kuluessa kaikista hevoseläimiä ja erityisesti niiden tuontia koskeviin kansallisiin terveyssääntöihin ehdotetuista muutoksista;

iii) säännöllisin väliajoin hevoseläinten terveystilanteesta alueellaan;

g) kokemukset aiemmasta elävien hevoseläinten tuonnista kyseisestä kolmannesta maasta ja mahdollisten tuontitarkastusten tulokset;

h) kolmannessa maassa tehtyjen yhteisön tarkastusten ja/tai valvontakäyntien tulokset, erityisesti tulokset toimivaltaisten viranomaisten arvioimisesta, sekä, jos komissio sitä vaatii, toimivaltaisten viranomaisten esittämä raportti niiden suorittamista tarkastuksista;

i) kolmannessa maassa voimassa olevat tarttuvien eläintautien ehkäisyä ja valvontaa koskevat säännöt ja niiden täytäntöönpano, muista kolmansista maista tapahtuvaa hevoseläinten tuontia koskevat säännöt mukaan luettuina.

3. Komissio huolehtii siitä, että kaikkien 1 kohdan mukaisesti laadittujen tai muutettujen luetteloiden ajan tasalle saatetut versiot julkistetaan.

Kyseiset luettelot voidaan yhdistää muihin eläinten ja kansanterveyden suojelemiseksi laadittuihin luetteloihin, ja ne voivat sisältää myös terveystodistusten malleja.

4. Erityiset tuontiedellytykset kullekin kolmannelle maalle tai kolmansien maiden ryhmälle vahvistetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ottaen huomioon hevoseläinten terveystilanteen kyseisessä kolmannessa maassa tai kyseisissä kolmansissa maissa.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamiseksi ja kriteerit kolmansien maiden tai niiden osien sisällyttämiseksi 1 kohdassa tarkoitettuihin luetteloihin voidaan antaa 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

▼B

13 artikla

1 Hevoseläinten on oltava peräisin kolmansista maista, jotka:

a) ovat vapaita afrikkalaisesta hevosrutosta,

b) ovat olleet vapaita Venezuelan equine encephalomyelitis -tartunnasta (VEE) kahden vuoden ajan,

c) ovat olleet vapaita astumataudista ja räkätaudista kuuden kuukauden ajan.

2 Komissio voi 24 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti:

a) päättää, että 1 kohdan säännöksiä sovelletaan vain osaan kolmannen maan alueesta.

Niissä tapauksissa, joissa afrikkalaista hevosruttoa koskevia vaatimuksia sovelletaan alueellisesti, on ainakin noudatettava 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä,

b) vaatia lisätakeita yhteisölle vieraiden tautien osalta.

14 artikla

Hevoseläinten on ennen sitä päivää, jona ne lastataan määrävaltiona olevaan jäsenvaltioon kuljettamista varten, oltava ollut keskeytyksettä 15 artiklaa noudattaen tehtävissä päätöksissä määrättävän ajan kolman-

▼B

nen maan alueella tai alueen osassa taikka, jos määräyksiä sovelletaan alueellisesti, 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määritellyssä alueen osassa.

Niiden on oltava peräisin eläinlääkinnälliseen valvontaan asetetulta tilalta.

15 artikla

Hevoseläinten tuonti kolmannen maan alueelta tai sen 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määritellystä, 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti laaditussa luettelossa mainitusta osasta, on sallittua vain, jos hevoseläimet 13 artiklassa olevien vaatimusten lisäksi:

a) ovat 24 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti hyväksyttyjen hevoseläinten tuontia kyseisestä maasta koskevien terveysvaatimusten mukaisia kyseessä oleva laji ja hevoseläinten ryhmittely huomioon ottaen.

   Edellä 4 ja 5 artiklassa säädetyt vaatimukset ovat vertailuperusteena terveysvaatimusten määräämiselle 1 kohdan mukaisesti ja

b) hevoseläinten on täytettävä seuraavat vaatimukset, kun kolmas maa ei ole ollut vapaa vesicular stomatitis -tartunnasta tai virusarteriitista vähintään kuuden kuukauden ajan:

   i) niiden on oltava peräisin tilalta, joka on ollut vapaa vesicular stomatitis -tartunnasta vähintään kuuden kuukauden ajan ja niiden on täytynyt reagoida negatiivisesti ennen lähettämistä suoritettuun serologiseen kokeeseen,

   ii) kun kyseessä on virusarteriitti, on urospuolisten hevoseläinten täytynyt reagoida negatiivisesti serologiseen kokeeseen tai viruksen eristämiskokeeseen tai muuhun 24 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti hyväksyttyyn kokeeseen, joka takaisi että eläin on viruksesta vapaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 19 artiklan soveltamista.

      Komissio voi 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen eläinlääkintäalan tiedekomitean lausunnon saatuaan määritellä urospuolisten hevoseläinten ryhmät, joihin tätä vaatimusta sovelletaan.

16 artikla

1 Hevoseläimet on voitava tunnistaa 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja niiden mukana on oltava viejämaana olevan kolmannen maan virkaeläinlääkärin antama todistus. Tämä todistus/tämän todistuksen on:

a) annettava eläinten lastauspäivänä määräpaikkana olevaan jäsenvaltioon lähettämistä varten tai, kun kyseessä ovat rekisteröidyt hevoset, viimeisenä työpäivänä ennen laivausta,

b) laadittava ainakin yhdellä määrävaltiona olevan jäsenvaltion virallisella kielellä ja yhdellä sen jäsenvaltion virallisista kielistä, jossa tuontitarkastus suoritetaan,

c) oltava eläinten mukana alkuperäiskappaleena,

d) todistettava, että eläimet täyttävät tämän direktiivin ja tämän direktiivin perusteella säädetyt vaatimukset kolmansista maista tulevan tuonnin osalta,

e) oltava laadittu yhdelle liuskalle,

f) oltava osoitettu yhdelle vastaanottajalle tai, kun kyse on teurastettaviksi tarkoitetuista eläimistä, yhdestä lähetyksestä edellyttäen, että eläimet on merkitty oikein.

▼B

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän mahdollisuuden käytöstä.

2 Todistus on laadittava 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetun mallin mukaiselle lomakkeelle.

17 artikla

Jäsenvaltioiden ja komission eläinlääkintäasiantuntijat suorittavat tarkastuksia paikalla sen todentamiseksi, noudatetaanko tämän direktiivin ja erityisesti 12 artiklan 2 kohdan säännöksiä käytännössä.

Jos tämän artiklan mukaisesti suoritetuissa tarkastuksissa tulee esiin vakavia tosiasioita hyväksyttyä tilaa vastaan, komissio ilmoittaa tästä välittömästi jäsenvaltioille ja tekee heti päätöksen, jolla hyväksyminen keskeytetään. Lopullinen päätös tehdään 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Komissio nimeää jäsenvaltioiden ehdotuksesta jäsenvaltioiden asiantuntijat, joille nämä tarkastukset uskotaan.

Tarkastukset tehdään yhteisön nimissä ja se vastaa kaikista tästä aiheutuvista kuluista.

Yksityiskohtaiset säännökset näiden tarkastusten taajuudesta ja täytäntöönpanosta annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

18 artikla

1 Teurastettaviksi tarkoitetut hevoseläimet on vietävä joko suoraan taikka markkinapaikan tai keräilykeskuksen kautta teurastamoon välittömästi niiden saavuttua määrävaltiona olevaan jäsenvaltioon ja ne on teurastettava 15 artiklan mukaisesti tehtävissä päätöksissä vahvistettavan määräajan kuluessa terveysvaatimusten mukaisesti.

2 Jollei 24 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti mahdollisesti hyväksytyissä erityisissä edellytyksissä toisin määrätä, määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi terveyssyistä määrätä, mihin teurastamoon tällaiset hevoseläimet on vietävä.

19 artikla

Noudattaen 24 artiklassa säädettyä menettelyä komissio:

i) voi päättää, että kolmannesta maasta tai kolmannen maan osasta tuleva tuonti rajoitetaan tiettyihin lajeihin tai ryhmiin,

ii) määrää, sen estämättä mitä 15 artiklassa säädetään, erityiset edellytykset rekisteröityjen hevoseläinten tai erityistarkoituksiin tarkoitettujen hevoseläinten väliaikaista yhteisön alueelle tuomista varten tai niiden takaisin yhteisön alueelle tuomista varten tilapäisen poisviennin jälkeen,

iii) päättää edellytyksistä tilapäisen maahantuloluvan muuttamiseksi,

▼M8

iv) voi nimetä yhteisön vertailulaboratorion yhtä tai useampaa liitteessä A mainittua hevoseläinten tautia varten ja vahvistaa hevoseläinten infektiotautien taudinmäärityksestä jäsenvaltioissa vastaavien laboratorioiden kanssa tehtävää yhteistyötä koskevat toimet, tehtävät ja menettelyt.

▼M2

———————

▼B

IV LUKU

Loppusäännökset

22 artikla

Tämän direktiivin säännöksiä sekä erityisesti 4 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen ja 6, 8 ja 21 artiklan säännöksiä tarkastellaan uudelleen 1 päivään tammikuuta 1993 mennessä sisämarkkinoiden toteuttamiseksi tehtyjen ehdotusten yhteydessä, joista neuvosto päättää määräenemmistöllä.

23 artikla

Komissio muuttaa tämän direktiivin liitteitä 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼M7

24 artikla

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 ([1]) 58 artiklalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY ([2]) 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

25 artikla

1. Komissiota avustaa elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan 15 päiväksi.

▼B

26 artikla

Direktiivin 72/462/ETY 34 artiklaa sovelletaan tämän direktiivin III luvussa säädettyihin vaatimuksiin.

27 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1992. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

([1]) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.
([2]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

28 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE A

TAUDIT, JOISTA ON ILMOITETTAVA

Seuraavista taudeista on ilmoitettava:

— astumatauti

— räkätauti

— hevosen tarttuva aivo-selkäydintulehdus (kaikki tyypit mukaan lukien VEE)

— näivetystauti

— raivotauti

— pernarutto

— afrikkalainen hevosrutto

— vesicular stomatitis

▼M3

LIITE B

TERVEYSTIEDOT(a)

Passin numero .....

Minä allekirjoittanut todistan(b), että edellä mainittu hevoseläin täyttää seuraavat vaatimukset:

a) se on tutkittu tänään eikä siinä näy taudin kliinisiä merkkejä,

b) sitä ei ole tarkoitettu teurastettavaksi tartuntataudin kansallisen hävittämissuunnitelman mukaisesti,

c) — se ei ole peräisin jäsenvaltion/kolmannen maan alueelta tai alueen osasta, johon sovelletaan rajoituksia afrikkalaisen hevosruton vuoksi,

tai

se on peräisin jäsenvaltion alueelta tai alueen osasta, johon sovelletaan rajoituksia afrikkalaisen hevosruton vuoksi, ja sille on hyväksyttävin tuloksin suoritettu direktiivin 90/426/ETY 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut testit .....:n karanteeniasemalla ..... ja ..... välisenä aikana(c),

— sitä ei ole rokotettu afrikkalaista hevosruttoa vastaan

tai

se on rokotettu afrikkalaista hevosruttoa vastaan ..... päivänä ..... kuuta ..... (c) (d),

d) se ei ole peräisin tilalta, johon sovelletaan eläinten terveyteen liittyvistä syistä kieltomääräyksiä, eikä se ole ollut kosketuksissa sellaisen tilan hevoseläimiin, johon sovellettiin eläinten terveyteen liittyvistä syistä kieltomääräyksiä:

— astumatautiin sairastuneeksi epäiltyjen hevoseläinten osalta kuuden kuukauden aikana viimeisestä päivästä, jolloin eläin on ollut tai on mahdollisesti ollut yhteydessä sairaaseen eläimeen. Oriiden osalta kielto on kuitenkin voimassa eläimen kuohintaan asti,

— räkätaudin tai hevosen enkefalomyeliitin osalta kuuden kuukauden aikana siitä päivästä, jona näihin tauteihin sairastuneet hevoseläimet on teurastettu,

— näivetystaudin osalta siihen päivään asti, jona tartunnan saaneiden eläinten teurastuksen jälkeen jäljelle jääneet eläimet ovat reagoineet negatiivisesti kahteen kolmen kuukauden välein suoritettuun Cogginsin testiin,

— vesikulaarisen stomatiitin osalta kuuden kuukauden aikana viimeisestä tapauksesta,

— rabieksen osalta yhden kuukauden aikana viimeisestä tapauksesta,

— pernaruton osalta 15 vuorokauden aikana viimeisestä tapauksesta,

— jos tilan kaikki taudille alttiiseen lajiin kuuluvat eläimet on teurastettu ja tilat desinfioitu 30 vuorokauden aikana siitä, kun eläimet hävitettiin ja tilat desinfioitiin, jollei kyseessä ole pernarutto, jolloin kieltoaika on 15 vuorokautta,

e) parhaan tietoni mukaan se ei ole ollut kosketuksissa tarttuvaan tautiin sairastuneisiin hevoseläimiin tämän ilmoituksen antamista edeltäneiden 15 vuorokauden aikana,

►(2) f) se oli tarkastusajankohtana siinä kunnossa, että se voidaan kuljettaa aiotulla matkalla direktiivin 91/628/ETY (e) säännösten mukaisesti.◄

Päivämäärä	Paikka	Virkaeläinlääkärin leima ja allekirjoitus(1)

(1) Nimi suuraakkosin ja asema

(a) Näitä tietoja ei tarvita, jos on olemassa direktiivin 90/426/ETY 6 artiklan mukainen kahdenvälinen sopimus.
(b) Voimassa 10 päivän ajan.
(c) Tarpeeton viivataan yli.
(d) Rokotuspäivä on merkittävä passiin.
(e) Tällä säännöksellä ei myönnetä eläinkuljetusten harjoittajille poikkeusta niille voimassaolevissa yhteisön säännöksissä asetetuista velvoitteista, erityisesti kun on kyse eläinten kuntoa kuljetuksen aikana koskevista vaatimuksista.

►(1) M5

▼M3

LIITE C

MALLI

TERVEYSTODISTUS

ETY:n jäsenvaltioiden välistä kauppaa varten

HEVOSELÄIMET

N:o: .....

Lähettävä jäsenvaltio: .....

Toimivaltainen ministeriö: .....

Toimivaltainen alueellinen yksikkö: .....

I. **Hevoseläinten lukumäärä:** .....

II. **Hevoseläinten tunnistus:**

Hevoseläinten lukumäärä(1)	Laji hevonen, aasi, muuli, muuliaasi	Rotu Ikä Sukupuoli	Tunnistusmenetelmä ja tunnusmerkit(2)

(1) Teurastettaviksi tarkoitettujen eläinten kohdalla erityismerkinnän laatu.
(2) Tähän todistukseen voidaan liittää hevoseläimen tunnistusasiakirja sillä edellytyksellä, että sen numero on mainittu.

III. **Eläimen/eläinten alkuperä ja määräpaikka:**

Mistä eläin/eläimet lähetetään:

.....
(lähetyspaikka)

mihin:

.....
(määränpäänä oleva jäsenvaltio ja määräpaikka)

Lähettäjän nimi ja osoite: .....

.....

Vastaanottajan nimi ja osoite:

.....

IV. **Terveyttä koskevat tiedot(a)**

Minä allekirjoittanut todistan, että edellä esitetty/esitetyt eläin/eläimet täyttää/täyttävät seuraavat vaatimukset:

1. se/ne on tutkittu tänään eikä siinä/niissä näy taudin kliinisiä merkkejä,

2. sitä/niitä ei ole tarkoitettu teurastettavaksi/teurastettaviksi tartuntataudin kansallisen hävittämissuunnitelman mukaisesti,

(a) Näitä tietoja ei tarvita, jos on olemassa direktiivin 90/426/ETY 6 artiklan mukainen kahdenvälinen sopimus.

▼M3

3. — se/ne ei/eivät ole peräisin jäsenvaltion/kolmannen maan alueelta tai alueen osasta, johon sovelletaan rajoituksia afrikkalaisen hevosruton vuoksi,

tai

se/ne on/ovat peräisin jäsenvaltion alueelta tai alueen osasta, johon sovelletaan rajoituksia afrikkalaisen hevosruton vuoksi, ja sille/niille on hyväksyttävin tuloksin suoritettu direktiivin 90/426/ETY 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut testit .....:n karanteeniasemalla ..... ja ..... välisenä aikana (b),

— sitä/niitä ei ole rokotettu afrikkalaista hevosruttoa vastaan,

tai

se/ne on rokotettu afrikkalaista hevosruttoa vastaan ..... päivänä ..... kuuta .....(b)

4. se/ne ei/eivät ole peräisin tilalta, johon sovelletaan eläinten terveyteen liittyvistä syistä kieltomääräyksiä, eikä/eivätkä se/ne ole ollut/olleet kosketuksissa sellaisen tilan hevoseläimiin, johon sovellettiin eläinten terveyteen liittyvistä syistä kieltomääräyksiä:

— astumatautiin sairastuneeksi epäiltyjen hevoseläinten osalta kuuden kuukauden aikana viimeisestä päivästä, jolloin eläin on ollut tai on mahdollisesti ollut yhteydessä sairaaseen eläimeen. Oriin osalta kielto on kuitenkin voimassa eläimen kuohintaan asti,

— räkätaudin tai hevosen enkefalomyeliitin osalta kuuden kuukauden aikana siitä päivästä, jona näihin tauteihin sairastuneet hevoseläimet on teurastettu,

— näivetystaudin osalta siihen päivään asti, jona tartunnan saaneiden eläinten teurastuksen jälkeen jäljelle jääneet eläimet ovat reagoineet negatiivisesti kahteen kolmen kuukauden välein suoritettuun Cogginsin testiin,

— vesikulaarisen stomatiitin osalta kuuden kuukauden aikana viimeisestä tapauksesta,

— rabieksen osalta yhden kuukauden aikana viimeisestä tapauksesta,

— pernaruton osalta 15 vuorokauden aikana viimeisestä tapauksesta,

— jos tilan kaikki taudille alttiiseen lajiin kuuluvat eläimet on teurastettu ja tilat desinfioitu 30 vuorokauden aikana siitä, kun eläimet hävitettiin ja tilat desinfioitiin, jollei kyseessä ole pernarutto, jolloin kieltoaika on 15 vuorokautta,

5. parhaan tietoni mukaan se/ne ei/eivät ole ollut/olleet kosketuksissa tarttuvaan tautiin sairastuneisiin hevoseläimiin tämän ilmoituksen antamista edeltäneiden 15 vuorokauden aikana,

►(2) 6. se/ne oli/olivat tarkastusajankohtana siinä kunnossa, että se/ne voidaan kuljettaa aiotulla matkalla direktiivin 91/628/ETY(d) säännösten mukaisesti.◄

V. **Tämä todistus on voimassa 10 päivän ajan.**

(Paikka) ....., (aika) .....

Leima

.....

(Allekirjoitus)

(nimi suuraakkosin ja allekirjoittaneen eläinlääkärin asema)(c)

(b) Tarpeeton viivataan yli.

(c) Saksassa "Beamteter Tierarzt", Belgiassa "Inspecteur vétérinaire" tai "Inspecteur Dierenarts", Ranskassa "Vétérinaire officiel", Italiassa "Veterinario ufficiale", Luxemburgissa "Inspecteur vétérinaire", Alankomaissa "Officieel Dierenarts", Tanskassa "Embedsdyrlæge", Irlannissa "Veterinary Inspector", Yhdistyneessä kuningaskunnassa "Veterinary Inspector", Kreikassa "Επίσημος κτηνίατρος", Espanjassa "Inspector Veterinário", Portugalissa "Inspector Veterinário", ►(1) Itävallassa "Amtstierarzt", Suomessa "kunnaneläinlääkäri" tai "kaupungineläinlääkäri" tai "läänineläinlääkäri" tai "kommunalveterinär" tai "stadsveterinär" tai "länsveterinär" ja Ruotsissa "länsveterinär", "distriktsveterinär" tai "gränsveterinär" ◄, ►(3) Tšekin tasavallassa "veterinární inspektor", Virossa "veterinaarjärelevalve ametnik", Kyproksessa "Επίσημος Κτηνίατρος", Latviassa "veterinārais inspektors", Liettuassa "veterinarijos inspektorius", Unkarissa "hatóságiállatorvos", Maltassa "veterinarju uffiċjali", Puolassa "urzędowy lekarz weterynarii", Sloveniassa "veterinarski inšpektor", Slovakiassa "veterinárny inšpektor",◄ ►(4) Bulgariassa "ветеринарен инспектор", Romaniassa "medic veterinar autorizat". ◄

(d) Tällä säännöksellä ei myönnetä eläinkuljetusten harjoittajille poikkeusta niille voimassaolevissa yhteisön säännöksissä asetetuista velvoitteista, erityisesti kun on kyse eläinten kuntoa kuljetuksen aikana koskevista vaatimuksista.

►(1) A1

►(2) M5

►(3) A2

►(4) M9

▼M6

LIITE D

AFRIKKALAINEN HEVOSRUTTO

DIAGNOSOINTI

Jäljempänä kuvattujen ELISA-testien (entsyymi-immunologiset määritykset) reagensseja saa afrikkalaisen hevosruton Euroopan yhteisöjen vertailulaboratoriosta tai taudista vastaavista Kansainvälisen eläintautiviraston (OIE) vertailulaboratorioista.

1. KILPAILEVA (KOMPETITIIVINEN) ELISA-TESTI AFRIKKALAISEN HEVOSRUTON VIRUKSEN (AHRV) VASTA-AINEIDEN OSOITTAMISEKSI (PAKOLLINEN TESTI)

Kilpailevaa ELISA-testiä käytetään spesifisten AHRV-vasta-aineiden osoittamiseksi hevoseläinten seerumista. Laajaspektrinen, polykloonaalinen marsussa tehty anti-AHRV-immuuniseerumi (jäljempänä ”marsussa tehty antiseerumi”) on seroryhmäspesifinen, ja sillä pystytään osoittamaan kaikki afrikkalaisen hevosruton viruksen serotyypit.

Testin periaate on, että AHRV-antigeenin ja marsussa tehdyn antiseerumin reaktio keskeytetään näyteseerumilla. Näyteseerumissa olevat AHRV-vasta-aineet kilpailevat marsussa tehdyn antiseerumin vasta-aineiden kanssa, mikä heikentää odotettua värimuutosta (sen jälkeen kun on lisätty entsyymimerkittyä anti-marsuvasta-ainetta ja substraattia). Seerumit voidaan testata yhtenä 1:5 laimennoksena (spot-testimenetelmä), tai ne voidaan titrata (seerumin titrausmenetelmä) kunnes saadaan positiivisen reaktion laimennuspäätepiste. Positiivisena pidetään yli 50 %:n inhibitioarvoja.

Jäljempänä kuvattua testimenettelyä käytetään Pirbrightissa Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevassa afrikkalaisen hevosruton alueellisessa vertailulaboratoriossa.

1.1 **Testimenetelmä**

1.1.1 *Levyjen valmistus*

1.1.1.1 ELISA-levyt pinnoitetaan infektoiduista soluviljelmistä uutetulla AHRV-antigeenilla ja laimennetaan karbonaatti/bikarbonaattipuskurissa (pH 9,6). ELISA-levyjä inkuboidaan yön yli 4 °C:ssa.

1.1.1.2 Levyt pestään kolmeen kertaan huuhtelemalla fosfaattipuskuroidulla fysiologisella suolaliuoksella (PBS), jonka pH on 7,2—7,4, ja kuopat tyhjennetään ja kuivataan imupaperiin taputtamalla.

1.1.2 *Kontrollikuopat*

1.1.2.1 Positiiviset kontrolliseerumit titrataan 1:2 laimennossarjalla (1:5—1:640), estopuskurissa (PBS + 0,05 % (v/v) Tween-20 + 5,0 % (w/v) rasvaton maitojauhe (Cadbury's Marvel™) + 1 % (v/v) täysikasvuisen naudan seerumi) kuopparivillä 1, niin että lopputilavuudeksi tulee 50 µl/kuoppa.

1.1.2.2 Lisätään 50 µl 1:5 laimennettua negatiivista kontrolliseerumia (10 µl seerumia + 40 µl estopuskuria) kuoppiin A ja B rivissä 2.

1.1.2.3 Lisätään 100 µl/kuoppa estopuskuria kuoppiin C ja D rivissä 2 (NOLLAKOE).

1.1.2.4 Lisätään 50 µl estopuskuria kuoppiin E, F, G ja H rivissä 2 (marsukontrolli).

1.1.3 *Spot-testimenetelmä*

1.1.3.1 Jokaista testiseerumia lisätään laimennoksena 1:5 (10 µl seerumia + 40 µl estopuskuria) estopuskurissa kahteen rinnakkaiskuoppaan riveillä 3—12.

tai

1.1.4 *Seerumin titrausmenetelmä*

1.1.4.1 Kustakin testinäytteestä valmistetaan 1:2 laimennossarja (1:5—1:640) estopuskurissa poikki levyn kahdeksaan kuoppaan käyttäen yhtä kuoppariviä (riveille 3—12).

▼M6

jonka jälkeen

1.1.5 Lisätään 50 µl estopuskurilla esilaimennettua marsussa tehtyä antiseerumia ELISA-levyn kaikkiin kuoppiin nollakoekuoppaa lukuun ottamatta (kaikkien kuoppien lopputilavuus on nyt 100 µl).

1.1.5.1 Inkuboidaan vaakatasossa pyörivässä ravistelijassa 1 tunnin ajan 37 °C:ssa.

1.1.5.2 Levyt pestään kolmeen kertaan ja kuivataan imupaperiin taputtamalla kuten aikaisemmin.

1.1.5.3 Lisätään 50 µl estopuskurissa esilaimennettua kanissa tehtyä antimarsu-piparjuuriperoksidaasi(HRP)-konjugaattia jokaiseen kuoppaan.

1.1.5.4 Inkuboidaan vaakatasossa pyörivässä ravistelijassa 1 tunnin ajan 37 °C:ssa.

1.1.5.5 Levyt pestään kolmeen kertaan ja kuivataan imupaperilla kuten aikaisemmin.

1.1.6 *Kromogeeni*

Valmistetaan kromogeeni eli OPD-liuos (OPD = ortofenyleenidiamiini) valmistajan ohjeiden mukaan (0,4 mg/ml steriilissä tislatussa vedessä) juuri ennen käyttöä. Lisätään substraatti (vetyperoksidi = H_2O_2) 0,05 %:n (v/v) loppupitoisuuden saavuttamiseksi (1:2 000 30-prosenttisessa H_2O_2-liuoksessa). Lisätään 50 µl OPD-liosta jokaiseen kuoppaan, ja levyt jätetään 10 minuutiksi huoneenlämpöön. Reaktio pysäytetään lisäämällä 1 M rikkihappoa (H_2SO_4) (50 µl/kuoppa).

1.1.7 *Lukema*

Levyt luetaan spektrofotometrissä aallonpituudella 492 nm.

1.2 **Tulosten laskeminen**

1.2.1 Tietokoneohjelmiston avulla tulostetaan OD-arvot (optinen tiheys) ja inhibitioprosentti (PI) testi- ja kontrolliseerumeille vertaamalla tuloksia neljän marsukontrollikuopan keskiarvoihin. OD- ja PI-arvoja käytetään arvioitaessa, onko testitulos hyväksyttävissä rajoissa. Neljän marsukontrollikuopan ylärajaarvot (UCL) ja alaraja-arvot (LCL) ovat välillä 1,4—0,4 OD. Inhibitioprosenttiin 50 perustuvan positiivisen kontrollin viimeisen positiivisen laimennoksen pitäisi olla 1:240 (vaihteluvälillä 1:120—1:480). Kaikki ne levyt, jotka eivät täytä edellä olevia perusteita, on hylättävä. Jos positiivisen kontrolliseerumin pitoisuus on kuitenkin yli 1:480 ja testinäytteet ovat edelleen negatiiviset, negatiiviset testinäytteet voidaan kuitenkin hyväksyä.

Negatiivista kontrolliseerumia sisältävien rinnakkaiskuoppien PI-arvojen olisi oltava välillä + 25 % ja - 25 %, ja rinnakkaisten nollakoekuoppien PI-arvojen välillä + 95 ja + 105 %. Näiden rajojen ulkopuolella olevat arvot eivät välttämättä merkitse sitä, ettei lukemaa voisi hyväksyä, mutta viittaavat siihen, että on kehittymässä taustaväri.

1.2.2 Testiseerumin diagnostinen raja-arvo on 50 % (PI 50 %). Näytteet, joiden PI-arvot ovat yli 50 %, ovat POSITIIVISIA. Näytteet, joiden PI-arvot ovat alle 50 %, ovat NEGATIIVISIA.

Rinnakkaiskuoppien raja-arvot ylittäviä tai alittavia näytteitä pidetään epäilyttävinä. Tällaiset näytteet voidaan testata uudelleen spot-testillä ja titraamalla. Positiiviset näytteet voidaan titrata, jolloin selviää näytteen positiivisuuden taso.

▼**M6**

Spot-testin kaavio

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	Pos. kontr.		Testiseerumit									
A	1:5	Neg. kontr.	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
B	1:10	Neg. kontr.	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
C	1:20	Nollakoe										
D	1:40	Nollakoe										
E	1:80	M-kontr.										
F	1:160	M-kontr.										
G	1:320	M-kontr.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
H	1:640	M-kontr.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Neg. kontr. = negatiivinen kontrolli
Pos. kontr. = positiivinen kontrolli
M-kontr. = marsukontrolli.

Seerumititraation malli

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	Pos. kontr.		Testiseerumit									
A	1:5	Neg. kontr.	1:5									1:5
B	1:10	Neg. kontr.	1:10									1:10
C	1:20	Nollakoe	1:20									1:20
D	1:40	Nollakoe	1:40									1:40
E	1:80	M-kontr.	1:80									1:80
F	1:160	M-kontr.	1:160									1:160
G	1:320	M-kontr.	1:320									1:320
H	1:640	M-kontr.	1:640									1:640

Neg. kontr. = negatiivinen kontrolli
Pos. kontr. = positiivinen kontrolli
M-kontr. = marsukontrolli.

2. EPÄSUORA ELISA-TESTI AFRIKKALAISEN HEVOSRUTON VIRUKSEN (AHRV) VASTA-AINEIDEN OSOITTAMISEKSI (PAKOLLINEN TESTI)

Jäljempänä kuvattu testi on diagnostisten testien ja rokotteiden standardeja käsittelevän OIE:n käsikirjan (neljäs painos, 2000) 2.1.11 luvun mukainen.

Rekombinantti-VP7-proteiinia on käytetty antigeeninä AHR-viruksen vasta-aineen osoittamiseksi. Antigeenia käytettäessä testin herkkyys ja spesifisyys ovat korkeita. Muita etuja ovat antigeenin stabiilius ja vaarattomuus (ei infektiivinen).

2.1 **Testimenetelmä:**

2.1.1 *Kiinteä faasi:*

2.1.1.1 ELISA-levyt pinnoitetaan karbonaatti/bikarbonaattipuskurilla (pH 9,6) laimennetulla rekombinantti-AHRV-4 VP7:llä. Levyjä inkuboidaan yön yli 4 °C:ssa.

2.1.1.2 Levyt pestään tislatulla vedellä, jossa on 0,01 %:a (v/v) Tween 20:tä (pesuliuos), viiteen kertaan. Levyjä taputetaan varovasti

▼M6

imukykyisen materiaalin päällä, jotta kaikki neste saadaan imeytettyä pois.

2.1.1.3 Levyille annostellaan estoliuosta (PBS + 5 % (w/v) rasvatonta maitoa (kuivattu rasvaton maito Nestlé Dry Skim Milk™)), 200 µl/kuoppa, annetaan olla 1 tunti 37 °C:ssa.

2.1.1.4 Estoliuos poistetaan, ja levyjä taputetaan varovasti imukykyisen materiaalin päällä, jotta kaikki neste saadaan pois.

2.1.2 *Testinäytteet:*

2.1.2.1 Testattavat seeruminäytteet sekä positiiviset ja negatiiviset kontrolliseerumit laimennetaan suhteessa 1:25 PBS:n + 5 % (w/v) rasvattoman maidon + 0,05 % (v/v) Tween 20:n liuoksella, ja pipetoidaan 100 µl kuoppaa kohti. Inkuboidaan 1 tunnin ajan 37 °C:ssa.

Titrausta varten tehdään 1:2 laimennosten sarja alkaen laimennussuhteesta 1:25 (100 µl/kuoppa), yksi levyrivi seerumia kohti, ja sama toistetaan positiivisten ja negatiivisten kontrollien kanssa. Inkuboidaan 1 tunnin ajan 37 °C:ssa.

2.1.2.2 Levyt pestään kuten vaiheessa 2.1.1.2.

2.1.3 *Konjugaatti:*

2.1.3.1 Pipetoidaan 100 µl/kuoppa piparjuuriperoksidaasi(HRP)-konjugoitua hevosen gammaglobuliinia vastaan tehtyä antiseerumia, joka on esilaimennettu puskuriin (PBS + 5 % maito + 0,05 % Tween 20), pH 7,2. Inkuboidaan 1 tunnin ajan 37 °C:ssa.

2.1.3.2 Levyt pestään kuten vaiheessa 2.1.1.2.

2.1.4 *Kromogeeni/substraatti:*

2.1.4.1 Lisätään 200 µl/kuoppa kromogeeni/substraattiliuosta [10 ml 80,6 mM DMAB (dimetyyliaminobentsaldehydi) + 10 ml 1,56 mM MBTH (3-metyyli-2-bentso-tiatsoliinihydratsonihydrokloridi) + 5 µl H_2O_2].

Värimuutos pysäytetään lisäämällä 50 µl 3 N H_2SO_4:ää noin 5—10 minuutin jälkeen (ennen kuin negatiivinen kontrolli alkaa värjäytyä).

Muita kromogeeneja, kuten ABTS (2,2'-atsino-bis-[3-etyylibentsotiatsoliini-6-sulfonihappo]), TMB (tetrametyylibentsidini) tai OPD (ortofenyleenidiamiini), voidaan myös käyttää.

2.1.4.2 Levyt luetaan aallonpituudella 600 nm (tai 620 nm).

2.2 **Tulosten tulkinta:**

2.2.1 Raja-arvo lasketaan lisäämällä 0,6 negatiivisen kontrollin arvoon. (0,6 on 30 negatiivisen seerumin ryhmällä saatu vakiopoikkeama.)

2.2.2 Raja-arvon alittavan absorbanssin antavia testinäytteitä pidetään negatiivisina.

2.2.3 Raja-arvon + 0,15 ylittävän absorbanssin antavia testinäytteitä pidetään positiivisina.

2.2.4 Testinäytteitä, joiden absorbanssi on edellä mainittujen välillä, pidetään epäilyttävinä, ja jotain muuta menetelmää on käytettävä tuloksen vahvistamiseksi.

3. ESTO-ELISA-TESTI AFRIKKALAISEN HEVOSRUTON VIRUKSEN (AHRV) VASTA-AINEIDEN OSITTAMISEKSI (PAKOLLINEN TESTI)

Esto-ELISA-testiä käytetään spesifisten AHRV-vasta-aineiden osoittamiseksi taudille alttiiden lajien seerumista. VP7 on AHRV:n tärkein antigeeninen virusproteiini. Se on konservoitunut ja todettavissa kaikissa 9 AHRV:n serotyypissä. Koska testissä käytetty monoklooninen vasta-aine (MAb) toteaa myös VP7-antigeenin, testi on hyvin herkkä ja spesifinen. Lisäksi rekombinantti-VP7-antigeeni on täysin vaaraton ja tämän vuoksi hyvin turvallinen.

Kokeen periaate on, että rekombinantti-VP7:n, joka on ELISA-levyyn sitoutunut antigeeni, ja VP7:lle spesifisen konjugoidun MAb:n reaktio keskeyte-

▼M6

tään. Testiseerumeissa oleva vasta-aine estää antigeenin ja MAb:n välisen reaktion, mikä heikentää syntyvää väriä.

Jäljempänä kuvattua testiä käytetään Algetessa Espanjassa sijaitsevassa afrikkalaisen hevosruton Euroopan yhteisön vertailulaboratoriossa.

3.1 **Testimenetelmä:**

3.1.1 *ELISA-levyt*

3.1.1.1 ELISA-levyt pinnoitetaan karbonaatti/bikarbonaattipuskurissa (pH 9,6) laimennetulla rekombinantti-AHRV-4 VP7:llä, ja niitä inkuboidaan yön yli 4 °C:ssa.

3.1.1.2 Levyt pestään viidesti PBS:lla, jossa on 0,05 %:a (v/v) Tween-20:tä (PBST).

3.1.1.3 Levyt stabiloidaan stabilointiliuoksella, jotta niitä voidaan säilyttää 4 °C:ssa aktiivisuuden katoamatta, sekä kuivataan imupaperiin taputtamalla.

3.1.2 *Testinäytteet ja kontrollit*

3.1.2.1 Seulontaa varten: Testiseerumit ja kontrollit laimennetaan suhteessa 1:10 suoraan levyllä PBST-liuoksella siten, että lopputilavuus on 100 µl/kuoppa. Inkuboidaan 1 tunnin ajan 37 °C:ssa.

3.1.2.2 Titrausta varten: Valmistetaan testiseerumeista ja positiivisista kontrolleista 1:2 laimennosten sarja (100 µl/kuoppa) (1:10—1:1 280) kahdeksassa kuopassa. Negatiivinen kontrolli testataan laimennoksella 1:10.

3.1.3 *Konjugaatti*

Lisätään esilaimennettua HRP-konjugoitua MAb:a (VP7:lle spesifinen monoklooninen vasta-aine) 50 µl/kuoppa kuhunkin kuoppaan ja sekoitetaan varovasti tasakoosteisuuden varmistamiseksi. Inkuboidaan 30 minuutin ajan 37 °C:ssa.

3.1.4 Levyt pestään viidesti PBST-liuoksella ja kuivataan imupaperiin taputtamalla kuten aikaisemmin.

3.1.5 *Kromogeeni/substraatti*

Lisätään kromogeeni/substraattiliuosta [1 ml ABTS (2,2'-atsino-bis-[3-etyylibentsotiatsoliini-6-sulfonihappo]) (5 mg/ml) + 9 ml substraatti-puskuria (0,1 M fosfaattisitraattipuskuria, jonka pH on 4 ja jossa on 0,03 % H_2O_2)] 100 µl/kuoppa ja inkuboidaan 10 minuuttia huoneenlämmössä. Värimuutos pysäytetään lisäämällä 2 % (w/v) SDS:ää (natriumdodekyylisulfaatti) (100 µl/kuoppa).

3.1.6 *Lukema*

Levyt luetaan aallonpituudella 405 nm ELISA-lukulaitteessa.

3.2 **Tulosten tulkinta**

3.2.1 *Määrityksen validointi*

Testi on hyväksyttävä, jos negatiivisen kontrollin (NK) optinen tiheys (OD) on yli 1,0 ja positiivisen kontrollin (PK) OD on alle 0,2.

3.2.2 *Raja-arvon laskeminen*

$$\text{Positiivinen raja-arvo} = \text{NK} - ((\text{NK} - \text{PK}) \tilde{n} 0,3)$$

$$\text{Negatiivinen raja-arvo} = \text{NK} - ((\text{NK} - \text{PK}) \tilde{n} 0,2)$$

▼M6

NK on negatiivisen kontrollin OD ja PK on positiivisen kontrollin OD.

3.2.3 *Tulosten tulkinta*

Näytteitä, joiden OD on alhaisempi kuin positiivinen rajaarvo, on pidettävä AHRV-vasta-ainepositiivisina.

Näytteitä, joiden OD on korkeampi kuin negatiivinen rajaarvo, on pidettävä AHRV-vasta-ainenegatiivisina.

Näytteitä, joiden OD on näiden kahden arvon välillä, olisi pidettävä epäilyttävinä, ja eläimistä olisi otettava uudet näytteet 2—3 viikon kuluttua.